

SUPERCONGRESSO 2002

**PROGRAMMA
PALAGHIACCIO**

**ZATERDAG, 25 MEI 2002
PALAGHIACCIO (MARINO - ROME)**

SUPERCONGRES 2002 JE HEBT MAAR ÈÉN LEVEN, BESTEED HET GOED!

OPKOMEN

Chiara B.: Ciao allemaal! Hartelijk welkom aan jullie allemaal, die hier in de ijshal zijn!

Anselm Khursheed uit Pakistan: (*Engels*) Welkom! Eindelijk zijn we hier allemaal, klaar om te beginnen!

Marie (Zwitserland): (*Frans*) We heten iedereen hartelijk welkom. Eindelijk is het zover!

Lucia (Argentinië): (*Spaans*) Wat een vreugde jullie hier allemaal te zien. Eindelijk zijn we hier allemaal samen!

Gen-3 uit Afrika: (*Swahili*) Ciao! Eindelijk zijn we hier samen, protagonisten van onze grote afspraak!

Davide T.: (*Italiano*) Een hartelijke groet ook aan allen die via satelliet en internet met ons verbonden zijn in alle landen van de wereld.!

Break dance: (Oostenrijk): “Are you ready?” Antwoord van het publiek: “Ja!!!!!!”

Sigla: Supercongres 2002: Juniors - Jeugd voor de eenheid

SUPERCONGRES 2002 JE HEBT MAAR ÈÉN LEVEN, BESTEED HET GOED!**Opening****Lied 'hymne': "HAI UNA VITA SOLA"**

È un amore grande e l'ho trovato
Tra le luci che mi abbagliano
Travolgente e bello, quest'amore è Dio
È un pensiero solo e mi dice che:

Tu hai una vita sola

Spendila bene

Una vita sola.

Tu hai una vita sola

Spendila bene

Una vita sola.

Ho una grande voglia di gridarlo
Corro verso il mondo a vivere
Ora voglio amare senza limiti
È una gioia immensa, devo dirti che

Tu hai una vita sola

Spendila bene

Una vita sola.

Tu hai una vita sola

Spendila bene

Una vita sola.

You have one life to live, just live it the best you can
You have one life to live, just live it the best you can.
You have one life to live, so you must do your best.

Tu hai una vita sola Tu hai una vita ora.

EERSTE DIALOOG 'MUURTJE'

Maria: "...Je hebt maar één leven". Daar heb ik nog nooit over nagedacht.

Giulia: Maar wat zeg je daar?

Maria: Bedenk eens... we zitten hier alle dagen op dit muurtje en doen altijd dezelfde dingen... Kwam in jullie nooit het verlangen op naar iets meer?

Valerio, Davide T., Mario: Ehhh!!!

Aurelio: Maar waarom? Ik heb mijn vrienden, de school...

Maria: Ja. En dan?

Aurelio: Verder hebben we onze muziekband. We hebben een stuk voorbereid, dat... we zullen het ver schoppen!

Giullia: Je bent een illusionist! Ook ik dacht net als jij, maar ik ben helemaal niet in de sterren, integendeel, ik zit hier maar op dit muurtje...

Davide De M.: Ah, Giulia, spreek voor jezelf! Ik voel me zo sterk dat ik heel de wereld in mijn handen zou kunnen houden!

Lucia: Mooi is die wereld die je in je handen houdt!

Aurelio: Wel, ze heeft niet helemaal ongelijk, deze wereld heeft inderdaad veel problemen.

Lucia: Ja, zo is het. In de straten van Argentinië, waar ik woon, heb ik de mensen van alles zien stelen in de winkels. Ze hebben geen werk, geen huis en geen geld. Er is een te groot verschil tussen rijk en arm. Als ik daaraan denk, word ik ontmoedigd. Jongens, zal het ons lukken om een rechtvaardiger wereld op te bouwen?

Nicolas: Tja... rechtvaardigheid. Ook in Chili zijn er veel kinderen die bedelen langs de straten en op de vuilnisbelt naar eten zoeken. Kunnen wij daar iets aan doen?

Maria: Nicolas en Lucia hebben gelijk ! Misschien beseffen we niet dat veel jongens en meisjes in vele delen van de wereld problemen hebben, die heel wat groter zijn dan de onze. Wij zitten hier altijd en alleen maar op dit muurtje! Jongens, volgens mij ontbreekt er iets aan dit leven!

Davide de M.: Ja, maar wat?

Maria: Iets wat me echt gelukkig maakt. Dat moet bestaan!

“DE BESTEMMING VAN DE MENS IS DE LIEFDE”**Davide De M.:**

“Kijk om je heen: alles in deze wereld gaat voorbij en het is meteen avond. Maar wanhoop niet! In jouw hart leeft een oneindig en onsterfelijk verlangen. Wat je zoekt bestaat: God, die Liefde is!

Luister naar de tijd die vliegt. Luister naar het kloppen van je hart. Dat nodigt je voortdurend uit om te beminnen. Bemin! De bestemming van de mens is de Liefde!”

ERVARING VAN MARTA (16 Jaar- Milaan - 1'15'')

Begrijpen wat me het echte geluk kon schenken, ook ik heb daar lang naar gezocht. Tot ik op een dag, op een bijeenkomst als deze verbaasd was over de vreugde van de jongens en meisjes, die mij uitgenodigd hadden. Hun voorstel om iedereen te beminnen heeft mijn leven veranderd.

Ik ben begonnen met thuis de afwas te doen zonder te mopperen. En ook op school ben ik begonnen met iedereen te aanvaarden.

Ik dacht: "Als God mij bemint, bemint Hij iedereen, ook wie niet gelooft of tot een andere godsdienst behoort." Zo heb ik spontaan beter de gebruiken van een moslimvriend leren kennen en ontdekt dat ons geloof in één enkele God ons verbindt. Of ik ging naar mijn klasgenoot toe, die hilde, omdat haar examen slecht was gegaan, ook al kwamen we eerst niet zo goed overeen.

Ik heb gemerkt dat het volstaat te beginnen met kleine gebaren en op die manier vind je de weg om gelukkig te zijn.

Ook de manier waarop ik aan sport doe is veranderd. Op een dag had ik tijdens een volleybalmatch de bal slecht doorgegeven en mijn vriendin werd kwaad op mij. Met een glimlach zei ik haar: "Je hebt gelijk! Ik probeer nu opnieuw!" Deze keer is de opslag me goed gelukt en zo hebben we de match gewonnen.

ERVARING VAN NICK (13 jaar - Nederland - 1'10'')

Ik hield integendeel heel veel van de vrijheid en dat betekende voor mij doen wat ik wilde. Ik ben Nick en kom uit Nederland.

Ik ben een hartstochtelijke liefhebber van skate en tijdens de zomervakantie bleef ik de hele dag op de piste. In het begin was het leuk. Maar langzaam veranderde de sfeer. De groep vrienden, met wie ik rolschaatste, viel uiteen en de enen spraken kwaad van de anderen. Zo bevond ik me in een groep waarin de sfeer heel erg veranderd was. Ze zijn begonnen met te drinken en drugs te gebruiken.

Sommigen dronken zoveel dat ze niet eens rechtop konden staan op de skates. Anderen waren altijd dronken en maakten met iedereen ruzie. Ik was nog niet begonnen met drinken, maar ik denk dat het niet lang meer geduurd zou hebben.

Op een dag is iets gebeurd: de moeder van één van de jongens, die de situatie door had, is bij mij thuis gekomen en heeft mijn moeder op de hoogte gebracht.

Terwijl ze met elkaar spraken, sloot ik me in mijn kamer op. Ik besepte dat ik op het verkeerde pad was: als ik zo zou doorgaan, zou het slecht aflopen. Ik stond voor een tweesprong en moest een keuze maken: deze vrienden volgen of die andere vriend, God, die ik had leren kennen door de juniors/ jeugd voor de eenheid. Dit heb ik gedaan: ik heb dat milieu gelaten. Skaten blijft mijn geliefde hobby, maar nu laat ik me niet meer bepalen door de anderen en voel ik me echt vrij.

ERVARING VAN OLGA (Hong Kong - 1'15'')

Ik heet Olga en omdat ik in Hong Kong, een rijke stad van China, woon, ben ik altijd ondergedompeld in een consumptiemaatschappij, waar de jongeren alleen maar voor studie en vermaak leven en de volwassenen voor geld.

Ik ben enig kind en van mijn zes jaar af, hebben mijn ouders die de hele dag werkten, mij toevertrouwd aan een kindercrèche en ik keerde alleen s avonds terug naar huis.

Mijn moeder kwam laat thuis en met papa aten we dikwijls voor de televisie zonder met elkaar te spreken. Ik was gedoopt, maar God stond ver van mijn leven af.

De dood van mijn nichtje van drie jaar liet in mij vele twijfels achter: "Wat voor zin heeft het om te leven, vroeg ik me af, als we toch allemaal op een dag moeten sterven?"

Ik was niet gelukkig en ik begon tegen alles in opstand te komen. Ik hield op met studeren, en omdat ik gezakt was, wilde ik niet meer naar school gaan. Niets interesseerde me. Iedereen was bezorgd voor mij.

In die periode heb ik de juniors/jeugd voor de eenheid leren kennen, die me geholpen hebben om de levensvreugde terug te vinden.

Weten dat we een God hebben, die Vader is en die van ons houdt zoals we zijn, heeft me gedreven om ook zelf de anderen te beminnen. Ik begon met mijn ouders te praten en luisterde naar hun raad. Ik bracht zo warmte in de relaties thuis. Het leven klaarde op. Ik heb Jezus opnieuw ontdekt als mijn grootste vriend.

ERVARING VAN RAFAEL DORNELLES (Brazilië - 1'30'')

Op mijn school denken veel jongeren alleen aan zichzelf en trekken zich niets van de anderen aan. Het is zelfs moeilijk om elkaar 'Goeiedag' te zeggen. Ik leed daar erg onder, maar ik wist niet wat ik daaraan kon doen.

Maar toen ik de eerste stap probeerde te zetten, begon ik vrienden te hebben. Ik leerde vooral een jongen kennen, die me heel droevig leek. Hij was altijd in zichzelf opgesloten en wilde met niemand spreken.

Ik probeerde me voor hem te interesseren, door hem te laten voelen dat ik er echt op stond zijn vriend te zijn. Na een lang gesprek met hem, vertrouwde hij me toe dat hij wanhopig was: hij had alles, maar hij was niet tevreden met zijn leven. Hij was heel intelligent en zocht de waarheid in de boeken. Hij vroeg zich af hoe hij in God kon geloven, als er zoveel lijden was. Omdat hij daarop geen antwoord vond, heeft hij zelfs aan zelfmoord gedacht.

Ik heb hem verzekerd dat hij op mij kon rekenen. Ik heb vervolgens andere vrienden opgebeld en ook hen gevraagd om hem te helpen. We spraken af dat we hem hulp zouden vragen voor enkele vakken, zodat hij zich nuttig zou voelen. Dankzij deze contacten begon het beter te gaan met hem.

Hij stelde me dikwijls vragen over het geloof. Daarom heb ik hem uitgenodigd op een bijeenkomst voor juniors/jeugd voor de eenheid. Op het einde zei hij me: "Ik zie jullie voor de eerste keer, maar met één enkel woord hebben jullie me het antwoord gegeven dat ik zocht: God is liefde en als we Hem beminnen, is Hij in ons."

Hij is daarna gaan biechten en na lange tijd is hij terug naar de mis gegaan. Hij zei me: "Jij en je vrienden hebben mijn leven gered."

Lied: "YOUR LOVE IS IN ME"

**Your love is in me
In my life and every song that I sing!**

Whenever I cry
You're there by my side
And you want me to know
All the little things that I do for love will bring
Peace to my heart.

**Your love is in me
In my life and every song that I sing
And when I'm flying you're the wind beneath my wings.
Your love is in me
And I truly want the world to see
Life is a beautiful thing!
Life is a beautiful thing!**

When darkness descends
You lend me a hand
And you show me the way
All the little things that you do for love will bring
Peace to the world.

Your love is in me...

Your love within me – makes me strong...
Your love within me – sets me free...

Your love is in me...

TWEEDE DIALOOG 'MUURTJE'

Maria: Dus, God is er altijd en Hij is Liefde!

Valerio: Maar is Hij volgens jou echt altijd Liefde?

Maria: Het lijkt van wel... tenminste dat denk ik!

Valerio: Maar denk eens aan wanneer je lijdt, als er lijden is dat onoverkomelijk lijkt, als je je door alles en allen verlaten voelt... Is Hij er dan ook?

Chiara C.: Ik denk het wel! Als Hij ons altijd nabij is, is Hij dat ook in de moeilijkheden.

Valerio: Ja, ja... Maar waarom gebeuren er dan voortdurend rampen, is er voortdurend oorlog en lijden?

Maria: Ja, dat vraag ik me ook af!

SUPERCONGRES 2002 TWEEDE KADER - DE LIEFDE OVERWINT ALLES

CHOREOGRAFIE 'STERREN EN TRANEN

SUPERCONGRES 2002 TWEEDE KADER - DE LIEFDE OVERWINT ALLES

Lied: "STERREN EN TRANEN"

Sono qui con uno zaino blu
seduta con gli occhi nel cielo.
Di stella in stella,
la notte cresce su di me
e le costellazioni
fanno tutto il loro giro lentamente
cosa nuova per me.
La nostra casa è in fiamme
la città laggiù che crolla
sotto un'altra guerra.
Ed io qui.

**Di stella in stella
la notte fuori e dentro me.
Io piango e piango
negli occhi stelle e lacrime.**

Guardo i miei, dormono accanto a me
domani andranno lontano.
Loro non lo sanno
che un'altra strada seguirò.
Domani metterò il mio zaino
sulle loro spalle così stanche.
No, non ce la farò!
Ho il cuore in pezzi adesso
solo se ci penso, ma
non posso abbandonare la mia città.

**Di stella in stella
la notte passa su di me.
Rimango e piango
negli occhi stelle e lacrime.
Di luce in luce
l'amore è la mia stella, l'unica.**

**Un ponte di fuoco
a poco a poco s'avvicina, s'avvicina!**

**Hei, hei, hei, ma non lo sai
che l'amore
tutto vince, tutto!
Hei, hei, hei, l'amore vedrai
vince tutto
anche questa notte!**

Guardo in fondo laggiù,
guardo in fondo laggiù,
guardo in fondo laggiù,
guardo in fondo laggiù.
La luce, la luce.

Eccomi,
sto attraversando l'alba col mio sì.

CHOREOGRAFIE: "Het Waarom" (Turijn)

Lied: "Tra le mie braccia"

1^a voce:

Nuvole nere di polvere e fumo
E livida luce d'un rapido addio.
Tu dove sei? Io non ti trovo.
Tu dove sei? Io non ti vedo.

Urla di donna e poi lei
Sempre impazzita cos'ha?
Occhi sbarrati coperti di terra
Gridano a me la sua storia di guerra.

L'ultimo abbraccio
a mia madre e mio padre
Si perde così tra migliaia di addii
Fuggono via, vanno lontano
Mai come qui, mai come adesso.

2^a voce:

E ora chi mi può capire
qua dentro cosa sento?
Forse è un po' come morire
nel centro d'un lamento
Non so più cosa pensare
non so che cosa fare
Sono sola, sola, sono sola, sì...

1^a voce:

Livido sole nel nero d'un cielo
Lo stelo d'un fiore spezzato così.
Tu dove sei? Io non ti vedo.
Tu dove sei? Io non ti trovo.

Il suo dolore è già mio
E sto piangendo con lei.
I suoi quattro figli li ha presi la guerra
Grida di madre coperte di terra:

2^a voce:

Tu non sai cosa vuol dire
restare sola al mondo
Anche sulle loro vite cadevano le bombe.
Chi me li potrà ridare
anche solo un istante?
Sono sola, sola, sono sola, sì...

1^a voce:

**No, non posso più restare
a guardare cosa sento, voglio
Prendere fra le mie braccia
il dolore del mondo
Consolare fino in fondo
ogni piccolo lamento
Ogni cuore solo, ogni cuore, sì!**

**Non ho più lacrime nel mio dolore
L'amore mi spinge ormai fuori di me
Mai come qui, mai come adesso.**

**No, non posso più restare a guardare cosa sento, voglio
Prendere fra le mie braccia
il dolore del mondo
Consolare fino in fondo
ogni piccolo lamento
Ogni cuore solo, ogni cuore, sì!**

**Non ho più lacrime nel mio dolore
L'amore mi spinge ormai fuori di me.**

De choreografie gaat verder

'KIJK NAAR HEM DIE SCHREEUWT'

“Kijk naar Hem die op het kruis schreeuwt: “Mijn God, mijn God, waarom heb je mij verlaten?” Daar is al de liefde van een God. Hij kon ons niets meer geven.

Hij is mijn Ideaal. En als een klein of groot lijden aan je hart klopt, probeer hem te omhelzen en je zult het leven vinden.”

ERVARING VAN NORYSKA (India -1'40'')

Ik ben Norysca.

Ik maakte een moeilijk moment mee, want terwijl ik met vakantie was, heb ik vernomen dat mijn papa in een zwaar ongeluk was omgekomen. Dat was een grote shock voor heel onze familie. We zijn drie zussen en een broer en mijn mama verdient geen geld. Ik vroeg me af hoe we door zouden gaan. Maar vanaf dat moment ontbrak ons nooit de hulp van de juniors/jeugd voor de eenheid.

Doordat ik probeerde om elk moment te beminnen, vooral wanneer het lijden het sterkst was, ben ik erin geslaagd om die grote leegte door de afwezigheid van mijn vader veroorzaakt en het lijden omdat ik hem niet heb kunnen groeten voordat hij stierf te overwinnen.

Enkele tijd later is mijn broer begonnen om in slecht gezelschap te verkeren en zelfs drugs gaan gebruiken. Soms was hij gewelddadig tegenover ons, zijn zussen, en mama.

Ik voelde dat ik hem nog meer moest beminnen, door te proberen hem nabij te zijn. Hij vertelde mij zijn problemen en vond steun bij mij. Maar de situatie werd steeds erger. Met de hulp van een andere familie hebben we hem naar een instituut gebracht, waar hij geholpen wordt om van de drugs af te komen.

In dezelfde periode was ik gezakt voor mijn examens en moest ik het jaar overdoen.

Ik had de indruk dat alles me verpletterde, dat God me in de steek had gelaten en niet luisterde naar mijn gebeden. Ik was niet eens meer zeker van mijn geloof.

Op dat moment heeft een vriendin, die me heel nabij was, me geschreven over Jezus op het kruis.

Hij had nooit opgehouden met te beminnen, zelfs niet op het moeilijkste moment. Ook ik kon net als Hem doen en ik ben meteen opnieuw begonnen.

Deze mislukking was voor mij als een springplank om met meer moed om het even wat voor moeilijkheid aan te pakken.

ERVARING VAN JAIME EN DINORA (EI Salvador)Jaime:

Vorig jaar werd ons land getroffen door twee sterke aardbevingen en in de stad Las Colinas heeft een aardverschuiving veel huizen begraven. Er waren meer dan 2000 slachtoffers.

In het begin besepte ik niet goed wat er gebeurd was. Ik zag dat de stad verwoest was en de mensen huilden of tussen het puin zochten. We hadden geen licht en water meer en de telefoon functioneerde niet meer. In mijn familie waren we allemaal ongedeerd, maar ons huis en onze bakkerij waren verwoest. Ik vroeg me af: "Maar waarom dit alles?" Maar terwijl we samen baden voor de slachtoffers, had ik de indruk dat Jezus me omarmde: we moesten op Hem vertrouwen en doorgaan met beminnen. Hij zou ons niet alleen laten. Kort daarna konden wij, dankzij de hulp die we ook van velen van jullie ontvingen, net als andere gezinnen, een nieuw huis hebben. Nu hebben we ook de bakkerij opnieuw gebouwd.

Dinora:

In verschillende delen hebben we geholpen bij de hulpverlening door medische hulp aan te bieden, door voedsel uit te delen en te graven. Op een dag hebben we gezien hoe een familie van onder het puin vandaan werd gehaald: papa, mamma, en twee kinderen die twee dagen begraven waren, maar nog leefden.

We hebben ook voedsel, kleren, dekens en water verzameld en ons aangeboden om die naar de geïsoleerd gebleven zones te brengen. Er waren wanhopige mensen, die ook ruzie maakten bij de verdeling van het eten. We voelden dat we hen nog meer moesten beminnen, door alles wat we hadden te geven: ook een glimlach, een bemoedigend woord of een luisterend oor waren voor hen van grote waarde.

Het feit dat we dit lijden met velen in de wereld hebben gedeeld, heeft ons kracht gegeven en ons laten ervaren dat we echt één enkele familie zijn.

ERVARING VAN FRANCISCO EN NILSON (Porto Alegre - Brazilië)**Francisco:**

Ik ben Francisco en enkele maanden geleden werd ik met spoed in het ziekenhuis opgenomen vanwege een ernstige infectie. In de ambulance heb ik mijn vader verzekerd dat ik sereen was. Waarom moest ik me zorgen maken, als er in de wereld veel erger kwaad dan het mijne bestaat? Toen ik in het ziekenhuis aankwam, bleek de situatie heel ernstig. Ze hebben me in de reanimatiekamer gebracht, waar ik verschillende dagen in coma ben gebleven.

Nilson:

Zodra ik hoorde dat Franciscus ernstig was, ben ik naar het ziekenhuis gerend, waar zijn vader me gezegd heeft: "Jullie die zijn vrienden zijn, kunnen veel doen om hem te helpen." Toen ik naar huis terugkeerde, was het enige wat ik kon doen 'bidden'. Niet alleen, maar samen. Zo hebben we een email geschreven aan alle juniors /jeugd voor de eenheid: "De situatie van Franciscus is hopeloos. We vragen zijn genezing." Dit bericht deed in de kortste tijd de ronde van de wereld en er begon een ketting van gebeden. Van de meest uiteenlopende plaatsen kwamen antwoorden. Die lazen we regelmatig aan Franciscus voor. Ondertussen wisselden we buiten de reanimatiekamer elkaar dag en nacht af met zijn ouders. Na elf dagen hebben we gezien hoe hij langzaam uit de coma kwam.

Francisco:

Ik herinner me niet veel van die momenten. Toen ik wakker werd, kon ik me niet meer bewegen en spreken.

Ik vroeg mama om dichtbij mijn bed een kruisbeeld te plaatsen: ook Jezus had geleden, maar had de moed niet verloren. Beetje bij beetje ontstond er contact en toen ik niet eens de kracht had om te bidden, was een blik voldoende om alles aan Hem toe te vertrouwen. Het enige wat me lukte was glimlachen. Ik ontving vol vreugde wie me bezocht, dokters en verplegers. Ik probeerde de pijn die ik voelde niet aan mijn familie te laten zien, om hen niet bezorgd te maken. Deze ervaring heeft me een nieuw contact met Maria laten ervaren, net alsof ze altijd naast me stond. Zoals jullie zien, ben ik helemaal genezen, dank zij de gebeden van jullie allemaal.

ERVARING VAN ROSE ANGELA (Nairobi - Kenya)

Ik ben Rose Angela uit Kenya. Ook ik heb het lijden leren kennen, maar ook de liefde van God.

Een tijd geleden had een jongen onder het spelen mijn zus aan haar been verwond. Toen ik hem vroeg op te houden, gooide hij boos een stok naar me toe en enkele splinters hebben per ongeluk mijn oog getroffen.

In het ziekenhuis heb ik drie dagen gewacht voor de operatie. Ik had veel pijn. Ik wilde geen probleem worden voor mijn familie en vroeg me af: "Waarom gebeurt dit juist met mij?"

Na de eerste operatie had ik het zicht verloren. De tweede operatie was veel pijnlijker. Vanwege een medicijn was ik elke dag een uur verlamd. Ik was bang dat ik niet meer zou kunnen lopen.

Ondanks deze situatie, voelde ik dat ik, ook al koesterden allen om me heen wrok, die jongen moest vergeven en mijn familie helpen om hetzelfde te doen. Vanaf dat moment ben ik begonnen om opnieuw vertrouwen in God te hebben en heb Hem de moed gevraagd om vooruit te gaan.

Toen de dokters zeiden dat ik nooit meer zou kunnen zien, verwachtte iedereen dat ik zou huilen. "Waarom zou ik droevig zijn, legde ik uit, om iets wat mij niet toebehoort? Ik bedank God dat hij me twee ogen heeft gegeven en dat ik er maar één heb verloren."

Vorig jaar, tijdens een reis in Italië, had ik gehoord dat ik door een transplantatie weer zou kunnen zien. Het ging om een hele dure operatie, die ik niet kon ondergaan in Kenya, maar die mogelijk is geworden, omdat velen, die onze manier van leven delen in mijn land en in Italië, me geholpen hebben. De operatie is geslaagd en ik kan nu weer zien.

DERDE DIALOOG “MUURTJE”

Valerio: Er bestaat dus een manier om het lijden om te vormen, om altijd gelukkig te zijn, ook als er moeilijkheden zijn!

Aurelio: Jeminée, Dat is te geweldig! We moeten dit aan zoveel mogelijk mensen vertellen!

Giulia: En bedenk eens hoe mooi het zou zijn als iedereen dat zou kunnen ervaren zoals met velen van ons gebeurd is.

Davide T: Jongens, jongens, ik begin er ook van overtuigd te worden dat dit de enige manier is om altijd zo goed mogelijk te kunnen leven!

Chiara C. B. en Maria: Te groot om waar te zijn!

Chiara B.: En dan te bedenken dat we wat we ontdekt hebben, in alles wat we doen kunnen beleven. Ook wij, uitgaande van dit muurtje, kunnen ver komen....

SUPERCONGRES 2002

VIERDE KADER - VAN TRENTE NAAR DE WERELD

Lied: "SORGENTE"

Giorno dopo giorno
Sfioriamo la gente
Ma c'è qualcosa che non passa?
Che conta veramente?
Futuro del mondo
Noi cerchiamo una fonte
Per essere oggi una nuova sorgente.

Un'acqua che sgorga
Dove può arrivare?
Comincia da un punto
E non si può arrestare
Rallenta riparte riprende vigore
E tutto travolge
Senza far rumore.

Amore concreto che tutto consuma
Amore che spacca rompe
Vince ogni paura
La bomba più forte
Di ogni guerra e rancore
L'acqua va' corre sussurra
Tutto vince l'amore
Amore che vince tutto vince l'amore
L'acqua va' corre sussurra
Tutto vince l'amore.

E il cielo si apre ci dà la sua vita
La prima sorgente
La prima sorgente
Da Trento è partita.
Sorgente che unisce
Trasforma e rinnova
E di tutti fa e di tutti fa
Una cosa sola.

Quell'acqua nel tempo
La terra ha irrigato

Un popolo nuovo dall'amore
È già nato
Di lingue diverse
D'ogni razza e cultura
Vogliamo portare
Noi quell'acqua pura.

Perché un mondo unito
Un uomo-Dio ha sognato
Quelle prime ragazze
La vita hanno dato
E noi, noi ragazzi faremo domani
Fiorire quel sogno fra le nostre mani.

E il cielo si apre ci dà la sua vita
La prima sorgente
La prima sorgente
Da Trento è partita
Sorgente che unisce
Trasforma e rinnova
E di tutti fa e di tutti fa
Una cosa sola.

E noi noi ragazzi faremo domani
Fiorire quel sogno
Fra le nostre mani...

WE PRESENTEREN ONS MET BEELDEN

Centrum van het podiumDavide T.:

Uit heel de wereld zijn we tot hier gekomen, meegesleept door de levensstijl die vijftig jaar geleden in Trente in Noord-Italië ontstond. Juist daar zijn Chiara Lubich en haar eerste vriendinnen begonnen. Ze waren zo oud als wij en hadden in hun hart één verlangen: te leven voor iets groots.

Serena:

Op een dag, toen ze het evangelie lazen, voelen ze zich speciaal aangesproken door Jezus' gebed tot de Vader "Dat allen één zijn". De eenheid is het plan dat God met de mensheid heeft. Dit is het Ideaal waarvoor het de moeite waard is je leven te geven, het enige leven dat je hebt.

Aurelio:

Dit Ideaal van de eenheid heeft 182 landen bereikt en mensen van verschillende rassen, culturen en godsdiensten behoren daartoe. Het is ook een bijdrage voor de oecumenische dialoog.

Chiara:

Zo is een nieuw volk ontstaan, waarvan ook wij juniors/ jeugd voor de eenheid deel uitmaken.

We zijn jongens en meisjes van verschillende rassen, culturen, talen en godsdiensten en we willen leven opdat een echt verenigde wereld werkelijkheid zou worden.

INTERVIEW AAN DE UITEINDEN VAN DE AARDE

Vanop het muurtjeRita:

Als we een punt op de wereldkaart proberen te kiezen, zullen we ook daar zeker iemand vinden die al zoals wij leeft, bijvoorbeeld tussen de eeuwige ijsbergen van de Noordpool, waar Elisa vandaan komt, die nu hier is. Vertel ons iets.

Elisa (Groenland):

Ciao! Ik breng jullie heel veel groeten over van Groenland, het land van de oude inuit, zo heet ons volk! Mijn land is heel groot. In Groenland is het gedurende vele maanden per jaar winter. Het grootste deel van het grondgebied is bedekt met eeuwig ijs en wij wonen alleen langs de kust.

Om ons van de ene stad naar de andere te verplaatsen zijn er geen wegen. We gebruiken de boot, de helikopter en het vliegtuig.

Eerst was ik alleen, maar nu heb ik enkele vrienden die willen leven om samen met mij een verenigde wereld op te bouwen.

Tommaso:

.....komt uit Singapore. Het is een stad waar verschillende godsdiensten en culturen samenkomen, nietwaar?

Gen-3 uit Malesië:

Ja, als je kijkt naar het landschap van Singapore, kun je de minaretten zien van de moskeeën en de beeldjes van de hindoeïstische tempels, de torens van de christelijke kerken en de typische gebouwen van de Chinese tempels. Maar de aanwezigheid van zoveel godsdiensten, ook onder ons juniors/ jeugd voor de eenheid, vormt geen hinderpaal voor de verenigde wereld, ja, we voelen ons al één enkele familie. Door onze wederzijdse liefde tonen we iedereen dat de eenheid mogelijk is.

Rita:

En jij, waar kom jij vandaan?**Een gen-3 (Nieuw Caledonië):**

Van Futuna, een klein, maar heel mooi eiland in de Stille Oceaan.

Als we vandaag hier zijn, dan is dat dankzij jullie en de duizenden initiatieven, die jullie georganiseerd hebben en ons de mogelijkheid gaven om de reis te betalen.

Op onze eilanden hebben niet alle jongens en meisjes de mogelijkheid om te studeren. Ze wonen in hele arme hutten, zonder elektriciteit. De gezinnen zijn groot en velen verlaten de school.

Sinds enkele tijd hebben we in Noumea, de hoofdstad van Nieuw Caledonië, een huisje, waar een groepje van ons kan wonen. Daar leven we als in een familie. We hebben de mogelijkheid om regelmatig naar school te gaan en tijd om te studeren en we behalen ook uitstekende resultaten.

Tommaso:

Ciao...., jij komt van Réunion. Maar waar is dat?

Een jongen (Réunion):

De Réunion is een vulkanisch eiland in de Indische Oceaan, ten zuidwesten van Madagascar, aan de zuid-oostkust van Afrika. Er heerst een tropisch klimaat en het typisch product is het suikerriet. De bewoners zijn voor het grootste deel katholiek, maar er zijn ook hindoes en moslims.

Enkelen van ons hebben de juniors/ jeugd voor de eenheid leren kennen en nu trachten we het evangelie in praktijk te brengen. Hier op het supercongres zijn we met vier kunnen komen.

PRESENTATIE VAN DE ERVARINGEN**Aurelio:**

We komen van de meest verschillende punten van de planeet en toch verbindt een zelfde leven ons: het evangelie, dat we elke dag in praktijk trachten te brengen. In de woorden van Jezus: "Bemint elkaar zoals ik jullie heb bemind", vinden we de weg om elke situatie aan te pakken.

Chiara B.:

De liefde die wij willen beleven is geen sentimentalisme. Die heeft welomschreven kwaliteiten. Die vraagt om iedereen te beminnen zonder onderscheid. Om als eerste te beminnen, zonder te verwachten dat de ander de eerste stap zet.

Aurelio:

Het is een concrete liefde: het gaat om feiten en niet om woorden. Die slaagt er zelfs in om de vijanden te beminnen.

Chiara B.:

Zo'n liefde wekt een antwoord op bij de ander en wordt wederzijds.

Dat is een echte kunst, 'de kunst van het beminnen', die we allemaal kunnen leren door elke dag opnieuw te beginnen.

ERVARING VAN (Korea)**David:**

Jij...., komt uit Korea. Jij hebt ook geprobeerd om zo te leven, hé? Vertel ons hoe het gegaan is?

.... (Korea)

Ik heb iets kleins meegemaakt, maar dat echt nuttig is geweest voor mij. Ik hou heel veel van computerspelletjes, vooral die van de voetbal, waarin ik heel goed ben.

Op een dag heb ik deelgenomen aan een wedstrijd via Internet. Ik wilde winnen, maar dat was niet gemakkelijk. Er waren duizenden deelnemers uit heel het land.

Omdat het oudejaarsavond was, zijn enkele familieleden bij ons thuis samengekomen, waaronder ook een klein kindje dat heel levendig is en heel nieuwsgierig. Hij sprong overal op en af en vermaakte zich met op de toetsen van de computer te drukken. Ik moest een beslissende partij spelen en hij wilde niet uit de kamer weggaan. ik heb hem gevraagd om stil te zitten en ik ben begonnen. Toen ik op het punt stond om te winnen, heeft hij de stekker uit het stopcontact getrokken en de computer is uitgegaan! Ik bleef zonder woorden, maar ondanks het feit dat ik kwaad was omdat ik een belangrijke kans had verloren, probeerde ik kalm te blijven. Hij keek me bang aan: hij had begrepen dat hij iets verkeerd had gedaan. Om hem gerust te stellen, heb ik naar hem geglimlacht en hem een bal gegeven. Ook hij werd meteen rustig.

Ik was bij de eerste tien in de wedstrijd en na dit feit ben ik afgezakt naar de vijftigste plaats. Ook al had ik verloren, ik was toch blij. Ik had iets veel kostbaarders verworven: de vriendschap van mijn kleine vriend.

ERVARING VAN HELOISA PELLEGRINI (16 jaar - Brazilië)**Op het muurtje****Davide:**

Heloisa, die daarentegen uit Brazilië komt, heeft een hele moeilijke situatie in haar familie meegemaakt. Kun je ons daar iets over vertellen?

Heloisa:

Ja, ik was twaalf jaar toen mijn ouders zijn gescheiden en dat heeft me veel doen lijden. Maar mijn grootste lijden was dat ik er niet in slaagde om papa te vergeven dat hij ons in de steek had gelaten om een ander gezin te vormen.

Toen hij in het begin telefoneerde, wilde ik hem niet antwoorden. Maar de uitnodiging die Jezus in het evangelie doet om 'je vijand te vergeven', liet me niet met rust. Ik vroeg Jezus om erin te slagen om deze stap te zetten.

Ook Hij op het kruis had zich door de Vader verlaten gevoeld, maar Hij ging toch door met beminnen. Ik moest hetzelfde doen. Andere meisjes die daarin geloven hebben me heel erg geholpen.

Toen vadersdag naderde, zag ik op school dat mijn klasgenoten een geschenk voorbereidden. Het was de kans om ook aan mijn papa te laten zien dat ik hem vergeven had.

Toen hij mijn geschenk had gekregen, was hij ontroerd en zei me dat voor hem zijn kinderen het belangrijkste waren. Vanaf dat moment is het contact tussen ons veranderd. Het was alsof ik de deur van mijn hart opnieuw geopend had voor hem.

In een telefoontje had hij me toevertrouwd dat hij zich heel eenzaam voelde. Ik heb die kans gegrepen om meer in de diepte te gaan met hem, door te spreken over mijn ontdekking van God, die iedereen oneindig bemint. Hij groette me sereen en verzekerde dat hij me zou komen opzoeken om daarover te spreken.

Het is niet gemakkelijk om in die situatie te leven. Maar door te proberen te beminnen, heb ik begrepen dat iedereen fouten kan begaan, maar dat we de mogelijkheid hebben om altijd opnieuw te beginnen.

ERVARING VAN BELÉN (Buenos Aires - Argentinië)**Op het muurtje****Davide:**

Beminnen betekent voor ons ook geven, delen wat je in overvloed hebt met wie dat nodig heeft, ook in de moeilijkste situaties. Dat ervaren de juniors/jeugd voor de eenheid in Argentinië, dat zoals jullie weten een hele zware economische crisis doormaakt, met straatrellen en geweld. Belén, jij die in Buenos Aires leeft, kun je ons iets vertellen?

Belén:

In de moeilijke situatie waarin we leven, is wat ons helpt de moeilijkheden te delen met de andere juniors /jeugd voor de eenheid en met veel volwassenen, die net als wij een verenigde wereld willen opbouwen. Dat geeft ons steeds weer nieuwe kracht en hoop.

Ik persoonlijk heb veel moeilijkheden moeten doormaken, want mijn vader, was tot kortgeleden zonder werk en dat bracht ons ertoe om vele keuzen van ons te herzien.

Bij het begin van het schooljaar bijvoorbeeld hebben mijn ouders mij en mijn zusjes gezegd dat er geen geld was voor de boeken. Maar wij hebben de moed niet verloren. We herinnerden ons dat vele andere families misschien wel in dezelfde situatie leefden en dat wij nog enkele boeken hadden die we niet gebruikten en in gemeenschap konden brengen. Zo hebben we twee lijsten gemaakt: één met wat we teveel hadden en één met onze behoeften. Door de lijst te laten circuleren onder de mensen die we kenden, heeft iedereen gegeven en gekregen en zijn voor iedereen de nodige boeken gekomen. We hebben hetzelfde gedaan voor andere behoeften en veel mensen hebben zich met ons willen verenigen. Op die manier zijn we erin geslaagd om aan de behoeften van velen te voldoen.

DANS UIT KOREA**Bij het muurtje****Tommaso:**

De eenheid is de kracht die ons samen vooruit laat gaan en ons helpt om de moeilijkheden te overwinnen. Dit willen de juniors/jeugd voor de eenheid van Korea met hun dans uitdrukken "Tae Kwon Mu".

INTERVIEW JUNIORS/JEUGD VOOR DE EENHEID VAN CECCHINA (C. Romani - Italië) EN VAN PAMELA (Tagaytay - Filippijnen)

Chiara:

De kunst van het beminnen scheidt nieuwe contacten.

Denk je eens in hoe mooi het zou zijn als in onze scholen iedereen, leerlingen en leraars deze nieuwe levensstijl zouden beleven. En dat niet alleen binnen één enkele school, maar ook tussen scholen in verschillende delen van de wereld.

Aurelio:

Hier naast ons zijn enkele jongens en meisjes van een school in de Castelli Romani, die vriend en klasgenoot zijn geworden van andere jongens en meisjes uit de Filippijnen. Hoe is dat gekomen?

Riccardo:

Onze leraren op school hebben ons voorgesteld om te corresponderen met jongens en meisjes uit andere landen en we zijn zo begonnen met de Filippijnen. We hebben hun manier van leven, gebruiken en cultuur leren kennen. Vooral werden we bevriend met Pamela die ons over haar huis, familie en wijk heeft gesproken. Pamela is onze klasgenote geworden, ook al woont ze aan de andere kant van de wereld. We hebben ook begrepen dat veel dingen die voor ons vanzelfsprekend waren, dat voor haar helemaal niet waren, zoals bijvoorbeeld de mogelijkheid om naar school te gaan.

Marta:

Zo hebben wij aangeboden om hun studies te betalen door zelf geld te verdienen: we doen kleine werkjes thuis, of als iemand ons een cadeau wil geven, vragen we het geld dat ze daarvoor zouden uitgegeven. Het mooiste geschenk voor ons is de vriendschap met Pamela. Zien dat zij blij is heeft ons vreugde gegeven en ons aangespoord om samen vooruit te gaan. We hebben geleerd dat er meer vreugde is in het geven dan in het krijgen.

Aurelio:

Ook Pamela is vandaag op het Supercongres.

Ciao Pamela, wat betekent deze ervaring voor jou?

Pamela:

Ik ben echt heel blij dat ik deze jongens en meisjes heb leren kennen, die me geholpen hebben om naar school te kunnen gaan.

Het zijn niet alleen vrienden, maar echte broers en zussen. Naar Italië kunnen komen met anderen uit de Filippijnen was een droom die ik nooit voor mogelijk had gehouden.

LANCERING VAN HET PROJECT 'SCHOOLMATES'**Davide:**

Vele andere ervaringen, zoals deze zijn al aan de gang onder ons jongens en meisjes op het gebied van de school. Maar nu willen we een nieuwe stap zetten.

Aurelio:

Om de ontmoeting met jongens en meisjes van andere landen van de wereld te bevorderen, hebben we gedacht om een site op internet te openen, waar de klassen die dat willen hun adres kunnen sturen. Ze zullen met andere klassen in een ander deel van de wereld in contact gebracht worden, die ook willen deel uit maken van dit planetair netwerk van scholen.

Serena:

'Elkaar onderling leren kennen' tussen jongens en meisjes uit verschillende landen is een wederzijdse verrijking. We zullen zien hoe barrières en vooroordelen verdwijnen. Dit is de eerste fase van ons project. Maar zoals we gezien hebben, hebben vele jongens en meisjes in de wereld niet de mogelijkheid om naar school te gaan, om hun toekomst op te bouwen, ook al willen ze dat.

Chiara:

Je één familie voelen, waar je alles deelt, wil ook zeggen elkaar helpen.. Daarom voorziet de tweede fase van ons project de oprichting van een fonds om studiebeurzen voor jongens en meisjes die die nodig hebben, te betalen.

Wat denken jullie daarvan?

Davide:

We zijn al in contact met enkele scholen.

In Afrika: met de school 'Regenboog', **in Uganda**, waar veel kinderen het slachtoffer van Aids zijn.

Chiara B.:

In Azië: met de school van Dalwal, **in Pakistan**, voor kinderen en jongens en meisjes, die moslim zijn en eerst les onder de bomen volgden.

Serena:

In Amerika: met enkele scholen van Bogotà, **in Colombia**, in risicowijken waar geweld en drughandel heerst.

Aurelio:

In Oceanië: met 'Maison Virgo' **in Nieuw Caledonië**, waar meisjes die niet anders kunnen dan de school te verlaten, kunnen doorgaan met studeren.

Davide:

En verder nog in Bolivia. Uruguay, Ecuador, Brazilië, Kongo, Kenya, Burundi, Madagascar, Thailand, India, Irak en Roemenië.

Chiara B.:

Iedereen van ons kan meewerken aan de actie 'Schoolmates' en zo KLASGENOOT WORDEN VAN DE ENE KANT NAAR DE ANDERE KANT VAN DE WERELD.

"Schoolmates"

stem	beelden
<p>Ik ben Rafi en kom uit Zwitserland (Duits). Beste vrienden, ik ben Bernadette uit Brazilië (Portugees). Beste allemaal, ik ben Marie uit Frankrijk (Frans). Ik ben Delaram en kom uit een Iraanse familie. Ik ben David en schrijf jullie uit Colombia (Spaans). Ciao, ciao, Lucia uit Argentinië (Spaans). Ciao, ik ben John uit New York (Engels).</p>	<p><i>Beelden die in elkaar overlopen van handen van jongens en meisjes uit verschillende landen die met de hand of op de computer brieven schrijven, posten en ontvangen of een mail sturen.</i></p>
	<p>Grafiek <i>Een potloden-dans Onderdeel van een gekleurde punt die een kaart kleurt vanaf Rome naar Moskou... Andere potloden kruisen elkaar langs andere wegen... Met die kaart - die de verschillende landen in details toont - wordt een wereld gevormd door het net dat de potloden hebben getrokken...</i></p>
<p>Onder ons zijn geen rijken en armen meer: we zijn één enkele familie (Iraans). Ik heb ontdekt hoe mooi het is te geven (Duits). Wat heb je aan al je geld als je geen vrienden hebt? (Italiaans).</p>	<p><i>Close-ups van jongens en meisjes uit verschillende landen (ook met hun karakteristieke kleding).</i></p>
<p>Samen met mijn klasgenoten hebben we David uit Bolivia leren kennen. We schrijven elkaar vaak. In zijn brieven vertelt hij ons over zijn familie, over zijn vrienden, over zijn dorp. Hij heeft ons ook foto's</p>	<p><i>Beelden uit Bolivia - landschappen - dorpen - jongens en meisjes enz.</i></p>

<p>gestuurd van zijn land, dat heel mooi maar erg arm is.</p> <p>Sinds enkele maanden kunnen David en zijn vrienden met onze hulp naar school gaan.</p>	
<p>Zou jij ons ook een handje willen helpen? Jij en je klasgenoten kunnen met dit project meedoen: alle jongens en meisjes van de wereld hebben het recht te studeren. Er is maar weinig nodig om klasgenoot van elkaar te worden ook al woont de één aan de ene kant van de wereldbol en de ander aan de andere kant.</p>	<p>Grafiek</p> <p>Een potlood schrijft een vraagteken... De andere kijken toe en schrijven dan in verschillende talen 'Ja!'</p> <p>Deze grafiek wordt doorkruist met een aantal close-ups, blikken van verschillende jongens en meisjes.</p> <p>GROEN NUMMER</p> <p>INTERNET-SITE</p> <p>Een onderlinge omhelzing van alle potloden, die de logo van het project wordt met als opschrift:</p> <p>SCHOOLMATES.</p>

PRESENTATIE**Bij het muurtje staande****Rita:**

De wederzijdse liefde die we willen beleven, maakt dat we al broers en zussen zijn. Dit is gebeurd in Fontem, een dorp in het oerwoud van Kameroen.

GESCHIEDENIS VAN FONTEM (7')

Pa Michael roept de jongens en meisjes en vertelt de geschiedenis zonder muziek. Op het scherm beelden van Fontem destijds en van het bezoek van Chiara in '66.

Jongens en meisjes: Vlug jongens en meisjes, Pa Michael zal ons iets vertellen!

Pa Michael: Goeiedag, jongens en meisjes!

Jongens en meisjes: Goeiedag, Pa! Vertel ons nog eens onze geschiedenis!

Pa Michael: We leefden in een dichtbegroeid oerwoud. We waren arm en door veel ziekten getroffen. Toen ik zo oud was als jullie, stierven bijna alle kinderen bij de geboorte. Onze Bangwastam dreigde uit te sterven. Ik herinner me de Fon Defang, onze koning! Wat leed hij daaronder! Hij wilde de mama's helpen, maar hoe?

De Fon tekende met het krijt een streepje aan iedere keer als hij het bericht kreeg dat een kindje gestorven was. Het waren er velen. Hoe kon hij overal woorden van sterkte brengen?

Wanhopig hebben we besloten God om hulp te vragen.

Maar na een jaar was er niets veranderd. We hebben toen nog een jaar intenser gebeden, en nog een, tot we beslist hebben om offergaven te verzamelen en ons tot de katholieke bisschop te richten, die op het punt stond om naar een grote bijeenkomst van bisschoppen met de paus te vertrekken. Toen hij in Rome was, heeft hij Chiara leren kennen. Toen hij haar de situatie had uitgelegd, vroeg hij haar: "Kun je ons geen dokters sturen om dat volk te helpen?" En Chiara heeft die gestuurd. We noemden hen 'mannen van God', want de mensen begonnen te genezen.

Een tijd later is Chiara zelf ons komen opzoeken.

Chiara komt binnen (blanke gen-3) door de Fon en de Mafua onthaald, terwijl tamboerijnen de dans aankondigen.

Feestelijke dans van de Fon met Chiara.

Op het einde zegt een stem:

Stem:

Tijdens de dans, in een grote open vlakte in het oerwoud heeft Chiara de zon gezien die allen omgaf. Door die zon, als het ware een goddelijk teken, leek ze het voorgevoel te hebben dat midden in het tropisch oerwoud een stad zou ontstaan, waar velen naar toe zouden komen uit alle landen van Afrika, om te zien wat de liefde is, om de gerealiseerde broederschap tussen mensen te zien.

Gen-3 uit alle landen van Afrika die aanwezig zijn komen op en presenteren zich met enkele danspassen.

De groep blijft daarna zitten.

ERVARING VAN JOHN PAUL (Fontem)**Temidden van de Afrikaanse gen-3**

Toen Chiara in 2000 in Afrika is teruggekeerd hebben we een 'pact' gesloten: eerst de Fon onderling en dan wij allemaal. We hebben ons voorgenomen om de liefde als wet van onze stad in praktijk te brengen.

Dat helpt me elke dag om kleine hindernissen te overwinnen, die ik tegenkom en het is een echte training voor als de moeilijke momenten komen.

Een tijd geleden werd mijn zusje Ita met spoed in het ziekenhuis van Fontem opgenomen. Met mijn broers zijn we begonnen om te bidden voor haar genezing. maar met de dag werd de situatie steeds erger. Ik leed en zag het lijden op het gezicht van mijn familie, maar ik begreep dat ik niet stil kon blijven staan. "Dit is het moment, zei ik bij mezelf, om in mijn leven de liefde te laten toenemen."

Zeker dat Jezus met Zijn liefde naast ons en Ita stond, probeerde ik moed en hoop aan iedereen te geven.

Na enkele dagen is mijn zusje gestorven. Ik voelde in mij een heel sterk lijden, maar ook in die momenten ging ik door met mijn ouders en mijn broers te beminnen, misschien door alleen maar in stilte naast hen te staan. Ik was getroffen toen ik zag hoe tijdens de uitvaartdienst de liefde onder allen de sfeer had veranderd en iedereen sereniteit had gegeven.

Ik ben zeker dat Ita doorgaat met me van daarboven te helpen, om van mijn leven steeds meer een spel van liefde te maken.

ERVARING VAN GROOT-BRITTANNIË**Rita:**

Hier zijn vele jongens en meisje van verschillende christelijke kerken aanwezig. We willen vooral een anglicaanse groep leren kennen uit Groot-Brittannië. Jullie hebben een tijd geleden een reis naar Brazilië gemaakt?

Kit:

Ja, sinds 1993 ondersteunen we de juniors/ jeugd voor de eenheid van Recife, in Brazilië, die straatkinderen helpen. We verzamelen geld door een fietsrally te organiseren, die door ouders en vrienden gesponsord werden.

Miles:

Vorig jaar hebben we beslist om hen op te zoeken. We hebben hard moeten werken om het geld voor de reis te vinden. We hebben auto's gewassen, als schilder gewerkt en onkruid gewied in tuinen. Vele mensen hebben ons ook heel edelmoedig geholpen.

Een speciaal moment was toen we de juniors/jeugd voor de eenheid van Recife hebben ontmoet. Door met elkaar te spreken hebben we een beetje hun dagelijks leven leren kennen. We hebben ook met de bal gespeeld en op een avond hebben ze ons prachtige Braziliaanse dansen geleerd! Het waren allemaal gelegenheden om elkaar beter te leren kennen.

Danilo (Recife):

Ik ben Danilo uit Recife. Onze Engelse vrienden hebben zo onze stad leren kennen. Al een hele tijd hadden we vriendschap gesloten met enkele hele arme straatkinderen, zonder huis en familie. We zijn met een muziekschool voor hen begonnen. Enkelen spelen nu muziek en hebben een kleine muziekband gevormd. Door hen beter te leren kennen kunnen we ook in hun behoeften voorzien, door medische kosten en schoolkosten te betalen. Door ons vinden velen de sereniteit terug.

John:

We hebben Santa Teresinha bezocht, één van de wijken waar straatkinderen wonen. Daar gaat het geld naartoe dat we met de jaarlijkse fietsrally verzamelen. Het eerste bezoek brachten we aan een lagere en kleuterschool.

Eronildo, een ex-straatjongen, heeft ons in zijn ongelooflijk kleine huis uitgenodigd. Hij werkt nu om de situatie van andere straatkinderen te verbeteren.

Toen ik in Londen terug was, vroeg een mijnheer me: "Was het niet beter geweest om het geld van die reis aan de armen te geven?" Ik heb hem geantwoord dat het voor mij belangrijker was om als echte broers contact op te bouwen eerder dan alleen maar solidariteitsacties te voeren. Want we hebben meer gekregen dan we hebben gegeven. Ik besepte dat ik in een week in Brazilië meer geleerd had dan een jaar op school.

INTERVIEW AAN JONGENS EN MEISJES VAN ANDERE GODSDIENSTEN

Bij het muurtjeDavide:

Vandaag zijn hier bij ons ook veel vrienden die tot andere godsdiensten behoren en die we nu willen presenteren. Uit Japan zijn enkele jongens en meisjes van de boeddhistische beweging 'Rissho Kosei Kai'.

Konichi wa! Welkom! We weten dat ook jullie je inzetten om de vrede op te bouwen. Hoe'

Een meisje van de Rissho Kosei Kai:

We doen heel veel activiteiten. Een van deze heet: "de zakjes van onze dromen". We vullen heel veel zakjes met schrijfgerief of speelgoed, die we aan jongens en meisjes sturen die hun familie verloren hebben, of die door de oorlog een trauma opliepen.

Dit jaar zijn zeven van ons met hun ouders naar Servië gegaan om de 'zakjes van onze dromen' aan de vluchtelingen van Kroatië, Bosnië, Herzegovina en Kosovo te overhandigen met ons medeleven en onze aanmoediging.

Ook op dit moment zijn er in de wereld veel jongens en meisjes die familieleden verliezen, die van vrienden gescheiden worden vanwege de oorlog en die in diepe droefheid leven.

Wij jongens en meisjes willen hun vrienden zijn, want we leven op dezelfde planeet.

We vullen de 'zakjes van onze dromen' met objecten die we verdiend hebben, door een maaltijd over te slaan of door niet te kopen wat we wilden en we bidden dat er een samenleving van hoop en vrede mag komen. Door dit te doen kunnen we ook in onze harten zaden van vrede zaaien.

Serena:

Ook Issara is boeddhist en behoort tot een Thaise beweging die 'Duang Prateep Foundation' heet? Wat doen jullie?

Een meisje van de Prateep Foundation:

Ik heet Issara, wat vrijheid betekent. Ik kom uit Kong Toey, een 'slum' van Bangkok. Dit is een wijk waar vele arme mensen leven. Het grootste deel van ons heeft niet het recht om te wonen op de plaats waar die leeft, maar we zijn altijd bang dat we weggejaagd worden. Veel mensen leven zo in Thailand. In Bangkok alleen al leven een miljoen mensen.

Met drie andere vrienden ben ik hier om de Duang Prateep Foundation te vertegenwoordigen. Het is een organisatie die ongeveer 25 jaar geleden gesticht is door een persoon die zelf in een slum leefde, mevrouw Prateep Ungsongtham Hata, die heel veel gewerkt heeft om de mensen te helpen en daarom is ze senator geworden. Haar leven is voor ons jongens en meisjes een prachtig voorbeeld.

De Stichting helpt mensen uit de slums op hygiënisch gebied, bij de opvoeding, met sociale hulpverlening, op het gebied van economie en ontwikkeling. Die kent studiebeurzen toe, organiseert rondreizende poppentheaters, deelt maaltijden uit, zet zich in in de strijd tegen Aids. Voor de mensen van de slums is het echt een belangrijk centrum.

Davide:

Nu willen we Niranjana leren kennen, die met haar vrienden uit India is gekomen. Zij is hindoe en behoort tot de Ghandiaanse beweging 'Shanti Ashram'. Wat is dat?

Niranjana:

Shanti betekent vrede en Ashram duidt de plaats aan waar de mensen elkaar ontmoeten om samen te zijn. De activiteit van de Ashram is geïnspireerd door de gedachte van Mahatma Gandhi die zei: "Als we de echte vrede willen bereiken in deze wereld en als we een echte oorlog willen voeren tegen de oorlog, moeten we beginnen bij de jeugd. De gouden regel is bevriend te zijn met de wereld en heel de mensenfamilie als 'één' te beschouwen.

We werken met honderden benadeelde jongens en meisjes in de dorpen in het Zuiden van India. We helpen deze broers en zussen van ons, die op het platteland wonen en we ontfermen ons over hun voeding, gezondheid, studie en vooral geven we hen het belangrijkste: de liefde.

We proberen ook onze bijdrage te leveren voor de maatschappij en de natuur. Door initiatieven van de Groene Brigade hebben jongens en meisjes van de Shanti Ashram

duizenden bomen geplant en verzorgen ze die. Door onze dorpen wandelen en deze prachtige bomen zien, maakt ons heel blij.

We zijn trots te kunnen zeggen dat onze initiatieven erkend zijn door het programma van de Verenigde Naties voor het milieu als een geslaagd model.

Onze stichteres Aram Anna en Patti zeggen ons dat we moeten proberen om altijd een deel van de oplossing te zijn en niet van het probleem. Dat trachten we elke dag te doen en we nodigen ook jullie uit om hetzelfde te doen.

Serena:

In de heilige geschriften van bijna alle godsdiensten bestaat de zogenaamde 'Gulden regel'. Die zegt: "Doe voor de anderen wat je wilt dat ze voor jou doen." Eigenlijk nodigt die ons uit om te beminnen. Ook al behoren we tot verschillende godsdiensten, hebben we geprobeerd om zo te leven.

David bijvoorbeeld is jood en de vriend van Daniel, die daarentegen christen is. Hoe is jullie vriendschap ontstaan?

David:

Elke dag hoorde ik op school dat Daniel met andere jongens en meisjes over vrede, vriendschap en broederschap sprak. Ik luisterde naar hem. Ik hield van de manier waarop ze het leven zagen. Op een dag heb ik beslist: ook ik wil net als zij zijn en deel uitmaken van deze stroom van het goede.

Voor mij is het prachtig dat ook joodse jongens en meisjes junior/ jeugd voor de eenheid kunnen zijn en kunnen leven om de vrede te verwezenlijken in hun eigen land. Ik denk hierbij vooral aan de moeilijke situatie in het Midden-Oosten, waar onze bijdrage nu meer dan ooit onontbeerlijk is.

Serena:

En jij, Daniel?

Daniel:

Ik zou willen zeggen dat David voor mij echt een grote vriend is. Bij gelegenheid van zijn dertiende verjaardag, een heel belangrijke leeftijd voor elke joodse jongen, was er een plechtigheid in de Synagoge. Ik en andere juniors /jeugd voor de eenheid hebben heel de

klas erbij betrokken om daaraan deel te nemen om hem al onze liefde te laten voelen. Voor iedereen was het een gelegenheid om ons contact met hem te verdiepen.

Tijdens de plechtigheid heb ik hem als mijn broer gevoeld, ook al begreep ik geen Hebreeuws.

Er was een prachtige sfeer van vreugde en eenheid die allen heeft aangestoken.

Davide:

Een verenigde wereld opbouwen tussen mensen van verschillende godsdiensten, die soms onderling in strijd zijn, is niet gemakkelijk. Zoals gebeurt tussen christenen en moslims in Libanon, maar de juniors/(jeugd voor de eenheid lieten zich niet tegenhouden.

TEKST VIDEO LIBANON**Speaker:**

Libanon: een van de landen van het Midden-Oosten, kruispunt van culturen en godsdiensten, brug tussen Oost en West.

In '75 brak een verschrikkelijke oorlog uit. Meer dan 15 jaar massamoorden, op de vlucht slaan van hele dorpen en wraak hebben een diepe kloof veroorzaakt tussen christenen en moslims.

Ook al horen we het vallen van de bommen niet meer, toch zijn vandaag in de harten hoge muren van wantrouwen en onverschilligheid blijven bestaan. We leven nog geïsoleerd van elkaar en er valt nog heel wat te doen om de vrede in elk hart opnieuw op te bouwen en te geloven dat het mogelijk is de ander als een broer te zien.

Myriam:

Ik ben opgegroeid met één enkele droom: de vrede.

De zondag die ik één keer per maand in het zuiden doorbreng met kinderen van gemeenschappen en godsdiensten die verschillen van de mijne, is het antwoord op mijn droom en de concretisering ervan.

In het begin, toen we gingen, was het eerste contact heel moeilijk, maar langzaamaan is de situatie compleet veranderd en nu wachten we allemaal vol ongeduld op het moment dat we elkaar weer ontmoeten.

Ali (moslim):

Ik ben Ali. ik ben moslim. Ik ben sinds elf jaar in dat Centrum. Eerst voelde ik me alleen en verlaten. Sinds de juniors/jeugd voor de eenheid gekomen zijn, hebben we elkaar leren kennen en ze hebben me geleerd dat in de liefde het belangrijk is te beminnen en dat de liefde de godsdiensten en sociale staat overstijgt. Ze hebben me laten ontdekken dat God aanwezig is en dat Hij ook in de kleine dingen voor ons zorgt.

SUPERCONGRES 2002

VIJFDE KADER: DE EENHEID

Eenheid tussen godsdiensten

DANS UIT INDIA

VAN TOKYO TOT NEW YORK:

ERVARING VAN DE JUNIORS/JEUGD VOOR DE EENHEID EN VAN DE MYOCHIKAI

Chiara:

In juli 2000 werden we in Japan uitgenodigd door een boeddhistische beweging Myochikai, om deel te nemen aan de eerste Conferentie van de juniors/jeugd voor de Toekomst. We waren met 213 jongens en meisjes uit veertig landen van vier verschillende godsdiensten. Het was voor ons een onvergetelijke ervaring. We hebben gesproken over vrede en eenheid in het vooruitzicht van het nieuwe millennium.

....., hoe hebben jullie dat moment beleefd?

Jongen van de Myochika: .

Het was heel mooi om jongens en meisjes van zoveel landen te leren kennen. Zij aan zij leven stond ons toe om in contact te komen met culturen die ook heel sterk verschillen van de onze. Samen hebben we intense dagen van werk en dialoog beleefd over onderwerpen zoals de eenheid in de wereld, de ecologie, de sport, de school. Als slotdocument hebben we samen een boodschap van vrede geschreven aan de staatshoofden, aan burgerlijke en godsdienstige leiders, die unaniem door allen goedgekeurd en ondertekend werd.

Aurelio:

Die boodschap, die uit Tokyo is vertrokken, deed de ronde van de wereld. Toen we in onze landen waren teruggekeerd, hebben we die in de scholen verspreid en heel veel instemmingen van jongens en meisjes en ook 500 politieke en godsdienstige personaliteiten en uit de wereld van de media hebben die willen ondertekenen. Enkele dagen geleden heeft een delegatie van juniors/jeugd voor de eenheid de boodschap en de handtekeningen op de Summit van de Staatshoofden bij de UNO in New York overhandigd.

Ale en Christian hebben dit persoonlijk meegemaakt.

Vertel ons iets daarover.

Ale (Bolivia) (New York)

Voordat ik vertrok was ik echt droevig. In Bolivia maakte ik voortdurende twisten mee tussen de regering en de armste klassen, met veel geweld en gebrek aan dialoog van beide kanten.

Ik had de indruk dat ook al onze inspanningen om een wereld van vrede te verwezenlijken nutteloos waren. Ik vroeg me af: is er een andere oplossing dan gewapende strijd?

Juist in die dagen vernam ik dat ik uitgekozen was om deel uit te maken van een delegatie die zou deelnemen aan de speciale sessie van de UNO voor de kindsheid, als vertegenwoordiging van juniors/ jeugd voor de eenheid. Ik heb daarin de liefde van God voor mij ervaren, alsof hij me zei: "Vrees niet! Ik ben met jullie om de wereld te veranderen. Ik ben vertrokken met een grote vrede en de zekerheid dat deze liefde die wij onderling beleven ook vele anderen kan aansteken en ook de wonden van mijn volk kan helen.

Cristian (Brazilië):

Ook ik maakte deel uit van de delegatie van de juniors/jeugd voor de eenheid die aan het forum en de door de UNO georganiseerde bijeenkomsten bij gelegenheid van de Speciale Sessie voor de kindsheid in de zetel van de VN in New York heeft deelgenomen. Tijdens één van de forums die op het programma stonden in die dagen, hebben we aan een vertegenwoordiger van de UNICEF de handtekeningen overhandigd die we verzameld hadden ter ondersteuning van ons project om een verenigde wereld op te bouwen. We hebben veel godsdienstige leiders en mensen van de burgerlijke en politieke wereld leren kennen. Ze hebben heel aandachtig naar ons geluisterd, en gezegd dat ze het eens waren met onze voorstellen. Omdat ze zagen dat onder ons de wereld in vrede en eenheid, die ook hun droom is, een werkelijkheid was, hebben ze ons verzekerd dat ze alles zouden doen om met ons samen te werken voor de realisering van een betere toekomst voor alle jongens en meisjes van de wereld.

Chiara:

Om door te gaan met deze ervaring hebben we al een andere belangrijke afspraak op het programma. Want na het supercongres zullen we op 27 en 28 mei in het internationale Focolarestadje Loppiano voor ons Forum samenkomen. We zullen met 250 jongens en meisjes zijn die tot verschillende godsdiensten behoren en in

die twee dagen zullen we de mogelijkheid hebben om elkaar te leren kennen en een nog sterkere eenheid op te bouwen.

SUPERCONGRES 2002

VIJFDE KADER: DE EENHEID

Eenheid die de menselijke realiteiten vernieuwt

PRESENTATIE VAN DE OVERSTROMINGEN

Bij het muurtje

Tommaso:

Deze levensstijl, de eenheid is al begonnen met ook de verschillende gebieden van het menselijk leven om te vormen: van de politiek tot de kunst, van de massamedia tot de sport.

Dat drukken de juniors/jeugd voor de eenheid van Portugal uit in hun choreografie.

CHOREOGRAFIE PORTUGAL

*Eenheid die de menselijke realiteiten vernieuwt***ERVARING VAN FEDERICO: JUNIOR BURGEMEESTER (16 jaar - Sicilië)****Rita:**

Vandaag is Federico hier bij ons, die al zijn eerste stappen heeft gezet in de wereld van de politiek. Kun je ons vertellen hoe het gegaan is?

Federico:

Trecastagni, waar ik woon, is de eerste gemeente van Sicilië die een junior-gemeenteraad heeft. Want naast die van de volwassenen werd er één gevormd met jongens en meisjes van 13 tot 15 jaar, door de studenten verkozen.

De burgemeester van mijn stad wilde dit initiatief verwezenlijken, omdat hij de bijdrage van ons jongens en meisjes nuttig en opbouwend vindt. De junior-raad maakt volledig deel uit van het gemeentebestuur en heeft als taak voorstellen te maken en raad te geven aan de volwassenen over politieke beslissingen die meer op ons betrekking hebben, op het gebied van de school, de sport en het milieu.

Met enkele juniors/ enkelen van de jeugd voor de eenheid hebben we ons kandidaat gesteld. Zonder een verkiezingscampagne te houden, werden we met drie verkozen. Ik als burgemeester, Davide is mijn vice en Erik is raadslid.

In de junior-raad heerst er geen verdeeldheid tussen partijen en dat is het mooiste.

We komen één keer per maand samen en brengen onze voorstellen op de raad van de volwassenen.

Tijdens ons mandaat, dat een jaar duurde, hebben we verschillende projecten laten goedkeuren, die daarna ook verwezenlijkt werden: de oprichting van een jongerenraad die de verenigingen van het dorp verenigt, de herstructurering van enkele groene zones en de bouw van een multi-functioneel centrum voor de jeugd.

Deze ervaring heeft me erg verrijkt: behalve dat het me voor het contact met andere jongens en meisjes heeft opengesteld, heeft het me de ware zin van de politiek laten begrijpen, die dienstbaarheid is: concrete liefde voor heel de stad.

Ik denk dat dit het geheim is voor al wie een goede burgemeester wil zijn.

*Eenheid die de menselijke realiteiten vernieuwt***ERVARING VAN COLOMBIA****Tommaso:**

De eenheid opbouwen waar we leven wil zeggen ook de moed te hebben tegen de stroom in te gaan, om de mentaliteit te veranderen en een nieuwe cultuur voort te brengen.

In Colombia zijn jullie tot actie overgegaan, hé?

Gen-3:

Ja, want we hebben gemerkt dat in onze steden vaak niet die harmonie en schoonheid heersen die in de natuur aanwezig zijn. Om die nog meer te bezoedelen worden er nog bepaalde reclameborden geplaatst die ons door de weergegeven beelden beledigen. Perfecte maar irreële vrouwen en vooral zonder waardigheid, die alleen waarde hebben vanwege hun lichamelijke schoonheid, gebruikt als winstobject.

Een bombardement dat in ons weerzin opwekt en dat ons aangespoord heeft om een brief te schrijven naar de vrouw van de president van de republiek, die gevoelig is voor christelijke en menselijke waarden. Tot onze verbazing heeft ze ons bij haar uitgenodigd om er meer van te weten.

Ze verwelkomde ons en luisterde naar ons vol respect en bewondering. Ze was verbaasd over onze overtuigingen, onze idealen en de kracht waarmee we die vooruit brengen.

Wat de lelijke reclame betreft op muren en borden, zei ze dat ze met ieder woord van ons akkoord was: "Maar wij moeten samenwerken!", besloot ze.

Ze sprak ons over haar projecten en zei dat ze blij zou zijn als we met haar zouden samenwerken door een beetje van onze tijd te wijden aan de 26 vormingscentra die zij heeft opgericht: "De jongens en meisjes die daar zijn, zei ze, hebben jullie ideeën nodig."

Zo zijn we begonnen met samen te werken.

We hebben ook een boodschap naar de rechtbank gestuurd en zijn begonnen met handtekeningen te verzamelen van mensen die het met onze voorstellen eens zijn. Vele andere jongens en meisjes hebben zich daarbij aangesloten.

*Eenheid die de menselijke realiteiten vernieuwt***ERVARING VAN PAOLA PELLEGRINI (Florence)****Rita:**

Paola, sinds enkele jaren ben je in de wereld van de muziek. Is het mogelijk een verenigde wereld op te bouwen ook via de rock?

Paolo:

Het is niet gemakkelijk, maar ik ben erin geslaagd.

Ik heb altijd van harde rock gehouden, want het is een uitdrukking van het verlangen om zich niet te conformeren met de massa. Ik wilde de wereld veranderen en dit leek me een waardevol instrument. Ik heb in verschillende groepen gespeeld: liederen, concerten, succes.

Maar achter de grote energie op het podium heb ik een andere wereld ontdekt: we maakten muziek om onze technische bekwaamheid te laten zien aan een publiek dat meer in alcohol en opwekkende middelen geïnteresseerd was dan in onze muziek. In mij groeiden onvoldaanheid en eenzaamheid. Ik was niet gelukkig. Als ik consequent wilde zijn met mijn keuze om de kunst van het beminnen te beleven en een verenigde wereld te realiseren, moest ik die groep verlaten. Dat heb ik gedaan, maar ik werd niet begrepen en het was moeilijk om consequent te blijven. Maar ik heb nooit opgehouden met te geloven dat je ook een andere rock kon spelen.

Een tijd daarna heb ik aan een manifestatie als deze deelgenomen. Zien dat duizenden jongens en meisjes overtuigd zijn dat alleen de liefde de wereld kan veranderen heeft me laten begrijpen dat 'overschrijding' niet betekent dat je op buitensporigheid uit bent en je tevreden stelt met kunstmatige paradijzen, maar dat je het leven aanpakt en je energie gebruikt voor iets groots.

Met mijn nieuwe groep die "Oltre" (over de grenzen heen) heet is eindelijk hard-rock ontstaan 'tegen de stroom in'. De titel in het Latijn van onze eerste plaat drukt goed mijn ervaring uit: "Per aspera ad astra", wat wil zeggen: alleen als je de moeilijkheden aanpakt, bereik je de sterren.

LIED: "THE RHYTHM OF THE WORLD (Ierland)
SPEL VAN BEWEGINGEN

Ierland:

Ciao allemaal! Wij komen uit Ierland. Het lied dat we presenteren zegt dat als we iedereen beminnen, we het ritme hebben gevonden dat ons drijft om te leven voor een verenigde wereld. We nodigen jullie uit om met de gekleurde handen die jullie hebben gekregen, onze bewegingen na te doen.

I wake up in the morning
I go to bed each night
But lately I've been thinking
All about my life
I'm looking for a reason
I'm trying to find my way
Too many paths that I can choose
Which should I take today?

**And the rhythm
leads me onwards
It is beating in my heart
And I'm looking for a reason
Is there more than this for me?
Is there more than I can be? (2 v.)**

We wake up in the morning
With one thing on our mind
The goodness in every person
We must try to find
We're sure it'll be a good day
If we choose this way
Our goal is to love each person
In each and every way.

**And the rhythm
leads us onwards**

**It is beating in our hearts
We can see a world united
Taking shape before our eyes
We can reach it if we try (2 v.)**

PRESENTATIE VAN CHIARA**Serena:**

Dit is voor ons een heel speciaal moment: de persoon dankzij wie we hier vandaag zijn staat op het punt te komen. Zij heeft niet alleen leven gegeven aan de Focolarebeweging, waarvan ook wij Juniors/Jeugd voor de eenheid deel uit maken, maar zij is ons in al die jaren steeds nabij geweest.

Davide:

Het zijn haar woorden die antwoord hebben gegeven op al onze vragen en bij deze gelegenheid kon ze echt niet ontbreken: Chiara.

We willen haar met een lied verwelkomen.

Lied: “JE HEBT MAAR ÉÉN LEVEN”

È un amore grande e l'ho trovato
Tra le luci che mi abbagliano
Travolgente e bello, quest'amore è Dio
È un pensiero solo e mi dice che:

**Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.
Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.**

Ho una grande voglia di gridarlo
Corro verso il mondo a vivere
Ora voglio amare senza limiti
È una gioia immensa, devo dirti che

**Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.
Tu hai una vita sola
Spendila bene
Una vita sola.**

You have one life to live, just live it the best you can
You have one life to live, just live it the best you can.
You have one life to live, so you must do your best.

**Tu hai una vita sola
Tu hai una vita ora.**

SUPERCONGRES 2002

ONTMOETING MET CHIARA

GROET AAN CHIARA

Aurelio:

Ciao Chiara!

Dank je dat je hier bij ons bent.

Het gebeurt niet alle dagen dat we in zovelen met jou samen zijn!

Chiara B.:

Vandaag hebben we jouw geschiedenis opnieuw beleefd, die deze nieuwe weg heeft geopend, die we al jaren samen volgen.

We vragen je nu een nieuw woord om ons project, dat een verenigde wereld is, vooruit te brengen.

SUPERCONGRES 2002**ONTMOETING MET CHIARA****CHIARA BEANTWOORDT VRAGEN (deel 1)**

1) Chiara, wij geloven dat God liefde is en proberen zo te leven. Maar waarom sterven zoveel onschuldige mensen in oorlogen, aanslagen en natuurrampen, als God liefde is?

(Gerardo, 12 jaar, Bolivia)

2) Op school valt het me soms moeilijk mijn vriendinnen te beminnen, want als ze met mij in vertrouwen willen spreken, hebben ze het alleen over jongens, de mode, de computer enz. en ze willen weten wat ik daarover denk. Ik vind het jammer te moeten vaststellen dat ze geen andere interesses hebben. Hoe kan ik hen uitleggen waarvoor het de moeite waard is om te leven?

(Caroline - Libanon)

3) Het gebeurt dikwijls dat ik mijn andere wang aanbied, dat ik mijn vriend vergeef. Maar ik zou hem ook willen laten begrijpen dat zijn gedrag verkeerd is. Wat kun je me hierover zeggen, Chiara?

(Estanislau - Angola)

4) We leven al vele jaren steeds in een oorlogssituatie.

Het geeft me moed te weten dat jij de Liefde van God juist in dezelfde situatie hebt ontdekt.

a) Kun je ons vertellen wat die ontdekking voor jou betekend heeft?

b) Hoe kunnen wij tegen iedereen zeggen dat God Liefde is?

(Chanelle - Burundi)

5) a) Chiara, kun je ons over je roeping spreken?

b) Als het zou gebeuren dat ook iemand van ons hier deze roeping voelt, wat moeten we dan antwoorden?

(Gabriela, 13 jaar -Recife)

LIED

‘Sterren en Tranen’

CHIARA BEANTWOORDT VRAGEN (deel 2)

6) Chiara, jij hebt ons gezegd dat het lijden ons tot het echte geluk brengt. Kun je ons uitleggen waarom dat zo is?

(Michael - Heidelberg)

7) Ik ben verschrikkelijk bang voor de dood! Weten dat ik niet meer wakker wordt, dat ik niet meer kan groeien, dat ik niets meer kan leren kennen, maakt me nog angstiger. Chiara, hoe kan ik reageren ten opzichte van mijn angst? Dank je.

(Luca Eufernia - Trente)

8) Omdat we jong zijn, gebeurt het dat we veel dromen hebben voor de toekomst, die we zouden willen verwezenlijken. Maar hoe kunnen we weten of die deel uitmaken van het plan dat God met ieder van ons heeft?

(Raffi - New York)

9) In al deze jaren hebben we jou gevolgd op je reizen in Azië, in de Verenigde Staten en in India en hebben gezien hoe je met elk volk een hele sterke band van broederschap hebt opgebouwd.

Kun je ons vertellen wat je geheim is, zodat ook wij jongens en meisjes van verschillende godsdiensten door kunnen gaan met deze dialogen en kunnen beantwoorden aan dat verlangen naar eenheid dat in elk mensenhart leeft?

(Ika Mendrofa -Sumatra - Indonesië)

10) a) Chiara, weet jij hoe het Paradijs is?

b) Ben je er zeker van dat het bestaat?

c) En wat kunnen we doen om daar te komen?

(Madonna Binou - Athene)

Slotwoord

Chiara, jouw ja-woord aan God heeft een 'nieuw volk' geroepen, dat achter jouw aan gaat.

Het lijkt ons dat dit al een antwoord is op het testament van Jezus: "Dat allen één zijn". Welke bijdrage kunnen wij jongens en meisjes geven om deze enorme erfenis vooruit te brengen en om er voor te zorgen dat over heel de mensheid het plan van God gerealiseerd wordt?

(Christian Sebok - Centrum Gen-3) :

SUPERCONGRES 2002

ONTMOETING MET CHIARA

**GROET AAN CHIARA NA HAAR ANTWOORDEN
EN SLOTCHOREOGRAFIE**

Davide:

Dank je, Chiara!

Dank je voor wat je ons gezegd hebt en omdat je vandaag hier bij ons was. We exploderen nu echt van vreugde!

SLOTCHOREOGRAFIE (Recife)

SLOTBOODSCHAP: "LAAT JE AFDRUK NA"

Davide:

Vandaag hebben we ervaren dat de wereld van vrede die we allemaal verlangen, een verenigde wereld, elke dag ontstaat en groeit door ieder van ons.

Het geheim is de liefde beleven, de 'gouden regel' die alle geloven van de wereld verbindt en die in het hart van elke mens geschreven staat.

Maar beminnen is een 'kunst' die bepaalde kenmerken heeft. Die vraagt dat je iedereen bemint, dat je als eerste bemint, dat je concreet bemint, dat je bemint door je in te leven in de ander en dat je ook je vijand bemint.

Serena:

Uit verschillende delen van de wereld zijn vele concrete voorstellen gekomen hoe wij jongens en meisjes deze 'kunst van het beminnen' in praktijk kunnen brengen in alle milieus waarin we leven. We hebben die in een boodschap bijeen gebracht die jullie in het boekje vinden dat jullie gekregen hebben en dat jullie mee naar huis kunnen nemen.

Als alle jongens en meisjes in heel de wereld zo zouden leven, zouden we snel de universele broederschap gerealiseerd zien en de mensheid een familie zijn van volkeren die één zijn.

Aurelio:

Nee aan het meer, ja aan de cultuur van het geven als tegengif van het consumisme en de enorme verschillen tussen de verschillende landen.

Rita:

De ander: een planeet om te ontdekken. We zetten ons in om de rijkdom van de anderen te leren kennen, door ons te richten op wat ons verenigt.

Tommaso:

We beantwoorden de haat met vergeving, door overal hoop te brengen. We maken een afspraak voor een time-out voor de vrede elke dag.

Chiara

We geloven altijd in het leven, in haar verschillende etappes.

We leren om ons lichaam en ook dat van de anderen te respecteren.

Dat de sport ons de gelegenheid biedt om echte vriendschap op te bouwen.

Davide:

De aarde is ons geschonken: laten we die nog mooier doorgeven aan de toekomstige generaties, door overal een spoor van harmonie na te laten.

Serena:

Laten we van de scholen een plaats maken van ontwikkeling en broederlijke samenleving.

We creëren een netwerk tussen de scholen om de ontmoeting tussen jongens en meisjes van heel de wereld te bevorderen door de actie 'Schoolmates'.

Tommaso:

Laten we de communicatiemiddelen gebruiken om het positieve te verspreiden en er een instrument van maken om een verenigde wereld op te bouwen.

Rita:

In de boodschap vinden we veel ideeën en suggesties, maar nu is het aan ons om die met ons leven in te vullen en in praktijk te brengen door duizenden activiteiten die we kunnen uitvinden.

Als ook jullie, die vanuit de huiskamer volgen of van de verschillende punten die met ons verbonden zijn, het er mee eens zijn deze boodschap te beleven, kunnen jullie je 'ja-woord' geven door de site www.lascialatuaimpronta.net te openen, waardoor jullie altijd in contact kunnen blijven.

Aurelio:

De middag is bijna afgelopen, maar ons supercongres eindigt niet hier. Morgen wacht ons een andere etappe: de afspraak voor iedereen bij het Colosseum.

Chiara:

Vandaag hebben we ontdekt dat de verenigde wereld onder ons al een werkelijkheid is. Morgen kunnen we dat aan iedereen vertellen, door deze eenheid zichtbaar te maken ook langs de straten van Rome. Hoe? Door onder ons de wederzijdse liefde te beleven zodat allen snel één zullen zijn.

Lied: "DE GULDEN REGEL"

**When you do something
 For your friends
 Just do it with love
 And you will find love... yeah!
 When you do something
 For your friends
 Just do it as you would for
 Yourself.**

Sotto questo cielo pensa e dimmi se
 La provi mai sete d'infinito
 Forte più di te
 Hai quel desiderio di riempire i giorni
 Non buttarli via
 Vuoti senza un'anima.

**When you do something
 For your friends
 Just do it with love
 And you will find love... yeah!
 When you do something
 For your friends
 Just do it as you would for
 Yourself.**

C'è una regola d'oro che conosci già
 Apre le porte del mondo intero
 Verso l'unità
 Voglia di scoprire ogni tuo tesoro
 E di fare a te
 Quello che farei per me.

**When you do something
 For your friends
 Just do it with love
 And you will find love... yeah!
 When you do something
 For your friends
 Just do it as you would for Yourself**